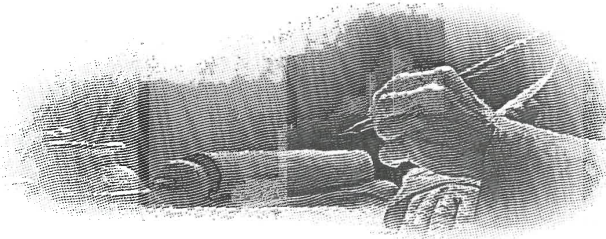


BÀI HỌC 2

NGUỒN GỐC VÀ BẢN CHẤT CỦA KINH THÁNH



CÂU GỐC: “Bởi vậy, chúng tôi không ngót cảm tạ Đức Chúa Trời, vì khi anh em nghe và tiếp nhận lời Đức Chúa Trời từ chúng tôi, anh em không tiếp nhận lời ấy như lời của loài người, nhưng đích thực là lời của Đức Chúa Trời, lời tác động trong anh em là những tín hữu” (1 Tê-sa-lô-ni-ca 2:13).

KINH THÁNH NGHIÊN CỨU: 2 Phi-e-rô 1:19–21; 2 Ti-mô-thê 3:16, 17; Phục truyền 18:18; Xuất Ê-díp-tô Ký 17:14; Giảng 1:14; Hê-bê-rơ 11:3, 6.

Cách chúng ta nhìn và hiểu nguồn gốc và bản chất của Kinh Thánh ảnh hưởng rất lớn đến vai trò của Kinh Thánh trong cuộc sống mình và trong hội thánh nói chung. Cách chúng ta diễn giải Kinh Thánh được định hình và ảnh hưởng đáng kể bởi sự hiểu biết của chúng ta về quá trình của sự mặc khải và sự soi dẫn. Khi muốn hiểu Kinh Thánh một cách chính xác, trước hết chúng ta cần cho phép Kinh Thánh xác định các khuôn khổ căn bản trong cách chúng ta nhìn Kinh Thánh. Chúng ta không thể nghiên cứu toán học bằng các phương pháp thực nghiệm được sử dụng trong sinh vật học hay xã hội học. Chúng ta không thể nghiên cứu vật lý với cùng các công cụ được sử dụng để nghiên cứu lịch sử. Tương tự, những lẽ thật thuộc linh của Kinh Thánh sẽ không được biết và hiểu chính xác bằng các phương pháp vô thần và tiếp cận Kinh Thánh như thể Đức Chúa Trời không hiện hữu. Thay vào đó, việc giải thích Kinh Thánh của chúng ta cần phải xem mối liên hệ giữa người và thiên thượng trong Lời Chúa cách nghiêm túc. Do đó, điều cần thiết cho một cách giải thích đúng đắn lời Kinh Thánh là chúng ta đến với Kinh Thánh bằng đức tin hơn là với lòng hoài nghi hay nghi ngờ.

Tuần này chúng ta sẽ xem xét một số khía cạnh về nền tảng của nguồn gốc và bản chất của Kinh Thánh mà chúng sẽ ảnh hưởng đến sự giải thích và hiểu biết của chúng ta về Kinh Thánh.

1. SỰ MẶC KHẢI THIÊN THƯỢNG CỦA KINH THÁNH

Đọc 2 Phi-e-rơ 1:19–21. Phi-e-rơ phát biểu niềm xác tín của ông về nguồn gốc của các sứ điệp tiên tri của Kinh Thánh như thế nào?

Kinh Thánh không giống như bất kỳ cuốn sách khác. Theo sứ đồ Phi-e-rơ, các tiên tri đã được Đức Thánh Linh cảm động vô cùng đến nỗi nội dung sứ điệp của họ đến từ Đức Chúa Trời. Họ đã không tự phát minh ra chúng. Thay vì là những câu chuyện ngụ ngôn khéo léo bịa đặt của thế gian (2 Phi-e-rơ 1:16), thông điệp tiên tri của Kinh Thánh có nguồn gốc thiên thượng, và do đó nó là sự thật và đáng tin cậy. “Vì chẳng hề có lời tiên tri nào là bởi ý một người nào mà ra, nhưng ấy là bởi Đức Thánh Linh cảm động mà người ta đã nói bởi Đức Chúa Trời” (2 Phi-e-rơ 1:21). Đức Chúa Trời đã làm việc trong quá trình mặc khải, mà qua đó Ngài muốn cho những con người Ngài chọn biết được ý muốn của Ngài.

Giao tiếp bằng lời nói trực tiếp giữa Đức Chúa Trời và những con người nào đó, là một sự thật không giải thích được của Kinh Thánh. Đây là lý do tại sao Kinh Thánh có thẩm quyền thượng thiên đặc biệt, và chúng ta cần xem xét yếu tố thượng thiên ấy trong việc giải thích Kinh Thánh. Có Đức Chúa Trời thánh khiết của chúng ta là tác giả trọng yếu và tối cao của các sách Kinh Thánh, vì lẽ ấy mà các sách của Kinh Thánh được gọi là “các Bản Văn thánh” (Rô-ma 1:2; 2 Ti-mô-thê 3:15).

Các lời ghi trong Kinh Thánh cũng đã được đưa ra vì mục đích thực tế nữa. “Cả Kinh Thánh đều là bởi Đức Chúa Trời soi dẫn, có ích cho sự dạy dỗ, bẻ trách, sửa trị, dạy người trong sự công bình, hầu cho người thuộc về Đức Chúa Trời được trọn vẹn và sẵn sàng để làm mọi việc lành” (2 Ti-mô-thê 3:16, 17).

Chúng ta cũng cần sự giúp đỡ của Đức Thánh Linh để áp dụng vào cuộc sống của mình những gì Đức Chúa Cha đã mặc khải trong Lời của Ngài. Theo sứ đồ Phi-e-rơ, việc giải thích Lời Chúa được mặc khải thiêng liêng không phải là theo ý kiến của chính chúng ta. Chúng ta cần Lời Chúa và Đức Thánh Linh để hiểu đúng ý nghĩa của nó.

Kinh Thánh cũng nói, “Cũng vậy, Chúa Giê-hô-va chẳng có làm một việc gì mà Ngài chưa tỏ sự kín nhiệm Ngài ra trước cho tôi tớ Ngài, là các Đấng tiên tri” (A-mốt 3:7). Các chữ trong Kinh Thánh dành cho sự mặc khải (dưới nhiều hình thức khác nhau) thể hiện ý tưởng rằng một cái gì đó ẩn dấu trước đây nay đã được tiết lộ hay mở màn và do đó trở nên điều cho mọi người biết và đã được thể hiện. Là loài người, chúng ta cần một sự mặc khải hay khải thị như vậy, vì chúng ta là những sinh vật tội lỗi, xa cách Đức Chúa Trời vì tội lỗi của chúng ta, và do đó phải phụ thuộc vào Ngài để biết ý muốn của Ngài.

Vâng lời Kinh Thánh đã là khó ngay cả khi chúng ta có tin vào nguồn gốc thiên thượng của nó. Điều gì sẽ xảy ra nếu chúng ta mất lòng tin hoặc thậm chí đặt câu hỏi về nguồn gốc thiên thượng đó?

2. ĐỨC THÁNH LINH SOI DẪN NGƯỜI ĐẾN VIỆC VIẾT KINH THÁNH

Bởi vì Đức Chúa Trời sử dụng phương tiện ngôn ngữ để tiết lộ ý muốn của Ngài cho con người, nên sự mặc khải thiêng liêng có khả năng được viết ra. Tuy nhiên, như chúng ta đã thấy, Kinh Thánh là kết quả của Đức Chúa Trời tiết lộ lẽ thật cho chúng ta qua công việc của Đức Thánh Linh, là đáng chuyên và bảo vệ thông điệp của Ngài thông qua các công cụ của con người. Đây là lý do tại sao chúng ta có thể đoan chắc sự gắn kết căn bản làm nền móng cho toàn Kinh Thánh từ Sáng thế Ký đến Khải huyền (thí dụ, so sánh Sáng thế Ký 3:14, 15 với Khải huyền 12:17).

Đọc 2 Phi-e-rơ 1:21; 2 Ti-mô-thê 3:16, 17 và Phục truyền Luật lệ Ký 18:18. Những bản văn này nói gì về sự gọi cảm hứng hay soi dẫn của Kinh Thánh?

Toàn bộ Kinh Thánh đều do sự soi dẫn từ thiên thượng, ngay cả dấu không phải tất cả các phần đều truyền cảm hứng như nhau cho người đọc hoặc thậm chí có thể áp dụng cho chúng ta ngày nay (thí dụ, các đoạn về các buổi liên hoan lễ lộc của người Do Thái cũng đã được soi dẫn và truyền cảm hứng mặc dù chúng ta không cần phải giữ chúng ngày hôm nay). Tuy nhiên, chúng ta cần học hỏi từ tất cả Kinh Thánh, ngay cả từ những phần không dễ đọc và dễ hiểu hoặc không được áp dụng cụ thể cho chúng ta ngày nay.

Ngoài ra, không phải tất cả mọi việc trong Kinh Thánh đều được tiết lộ trực tiếp hoặc siêu nhiên. Đôi khi Đức Chúa Trời dùng các tác giả Kinh Thánh, những người cẩn thận điều tra mọi thứ hoặc sử dụng các tài liệu hiện có khác (xem Giô-suê 10:13, Lu-ca 1:1-3) để truyền đạt thông điệp của Ngài.

Mà ngay cả những lúc ấy, tất cả Kinh Thánh đều được soi dẫn (2 Ti-mô-thê 3:16, 17). Đây là lý do tại sao Phao-lô tuyên bố rằng bất cứ điều gì được viết ra, “Và, mọi sự đã chép từ xưa đều để dạy dỗ chúng ta, hầu cho bởi sự nhậm nhục và sự yên ủi của Kinh thánh dạy mà chúng ta được sự trông cậy” (Rô-ma 15:4).

“Kinh Thánh chỉ vào Đức Chúa Trời là tác giả của nó; nhưng nó được viết bởi bàn tay con người; và trong những lối hành văn khác nhau của các sách trong đó, chúng ta được biết các đặc điểm của một số tác giả. Những sự thật được tiết lộ là tất cả được Đức Chúa Trời soi dẫn (2 Ti-mô-thê 3:16); tuy nhiên, chúng được thể hiện bằng lời của con người.” – Ellen G. White, *The Great Controversy*, trang 7.

Ngày nay, có những học giả Kinh Thánh phủ nhận quyền tác giả thiên thượng của nhiều phần trong Kinh Thánh, thậm chí đến mức nhiều giáo lý quan trọng của sự Sáng tạo, Xuất hành khỏi Ê-díp-tô, và sự phục sinh bị từ chối. Tại sao rất quan trọng là chúng ta không nên mở cánh cửa ấy, dấu chỉ hé mở? Nói cho cùng, chúng ta có phán đoán về Lời Chúa không?

3. LỜI CHÚA ĐƯỢC VIẾT XUỐNG

“Đức Giê-hô-va cũng phán cùng Môi-se rằng: Hãy chép các lời này; vì theo các lời này mà ta lập giao ước cùng ngươi và cùng Y-sơ-ra-ên” (Xuất Ê-díp-tô Ký 34:27). Tại sao Chúa lại để Môi-se viết ra những lời này thay vì để Môi-se chỉ đọc chúng cho dân chúng? Lợi thế rõ ràng của những lời được viết xuống là gì?

Đức Chúa Trời là Đấng qua lời phán của Ngài đã dựng nên loài người và cho họ khả năng truyền đạt tư tưởng bằng lời nói, và Ngài đã chọn những người để Ngài tiết lộ lẽ thật và các tư tưởng thượng thiên được soi dẫn cho họ một cách đáng tin cậy. Do đó, không có gì ngạc nhiên khi thấy rằng Đức Chúa Trời đã truyền các tác giả Kinh Thánh từ lúc ban đầu phải cam kết lòng ghi lại sự hướng dẫn và mạc khải của Ngài.

Các câu Kinh Thánh dưới đây cho biết gì về những điều mạc khải được viết xuống?

Xuất Ê-díp-tô Ký 17:14; 24:4 _____

Giô-suê 24:26 _____

Giê-rê-mi 30:2 _____

Khải huyền 1:11, 19 _____

Khải huyền 21:5 _____

Khải huyền 22:18, 19 _____

Tại sao Đức Chúa Trời ra lệnh rằng các sự mạc khải và những thông điệp Ngài soi dẫn phải được viết xuống? Câu trả lời rõ ràng là để chúng ta không quên chúng dễ dàng. Những lời được viết trong Kinh Thánh là một điểm để tham khảo liên tục hầu hướng chúng ta đến với Chúa và ý Ngài. Một tài liệu bằng văn bản thường có thể được bảo tồn tốt hơn, tỏ tường hơn và đáng tin cậy hơn nhiều so với những lời truyền khẩu. Các văn bản Lời Chúa có thể được sao chép lại, cũng có thể được truyền lưu đến cho nhiều người hơn chỉ là lời nói miệng. Cuối cùng, chúng ta có thể nói chuyện với một số người hạn chế tại một chỗ, nhưng những gì được viết xuống có thể được đọc bởi vô số độc giả ở nhiều địa điểm và lục địa khác nhau, và thậm chí là một phước lành cho nhiều thế hệ sau này. Và nữa, nếu có những người không thể tự mình đọc, thì người khác cũng có thể đọc những lời đã viết xuống cho họ.

4. SỰ TƯƠNG ĐỒNG GIỮA ĐĂNG CƠ ĐỐC VÀ KINH THÁNH

Đọc Giăng 1:14; Giăng 2:22; Giăng 8:31, 32; và Giăng 17:17. Những điểm tương đồng nào bạn thấy giữa Chúa Giê-su, là “Ngôi Lời trở nên xác thịt” và Kinh Thánh, là Lời Được Viết xuống của Đức Chúa Trời?

Có một sự song song giữa Lời Chúa, là Ngôi Lời (Giăng 1:1) đã trở nên xác thịt (tức là Đức Chúa Giê-su) và Lời Được Viết xuống của Đức Chúa Trời (tức là Kinh Thánh). Giống như sự siêu nhiên của Đức Chúa Giê-su bởi Đức Thánh Linh mà lại được sinh ra bởi một người đàn bà; Kinh Thánh cũng có nguồn gốc siêu nhiên được truyền đến chúng ta qua tay con người.

Chúa Giê-su đã trở nên con người trong thời gian và không gian. Ngài sống trong một thời gian cụ thể và tại một địa điểm cụ thể. Tuy nhiên, thực tế này đã không vô hiệu hóa thiên tính của Ngài, và nó cũng không làm cho Chúa Giê-su bị giới hạn trong chỉ một thời điểm hay một lúc nào đó mà thôi trong lịch sử. Ngài là Đấng Cứu Chuộc duy nhất cho tất cả mọi người, trên toàn thế giới, trong mọi thời đại (xem Công vụ 4:12). Tương tự như vậy, Lời Được Viết xuống của Chúa, hay là Kinh Thánh, cũng được đưa ra vào một thời điểm cụ thể và trong một nền văn hóa cụ thể. Giống như Đức Chúa Giê-su Cơ Đốc, Kinh Thánh không bị quy định trong thời gian, tức là chỉ giới hạn trong một thời gian và địa điểm cụ thể; thay vào đó, nó luôn là điều ràng buộc cho tất cả mọi người, trên toàn thế giới, qua mọi thời đại.

Khi Đức Chúa Trời tỏ bày chính Ngài, Ngài phải để mình trong tầm của con người. Bản chất con người của Đức Chúa Giê-su nhận lấy là tất cả các dấu hiệu của sự bệnh tật, yếu kém và ảnh hưởng của gần 4,000 năm thoái hóa của loài người. Vậy mà, Ngài không hề có tội lỗi. Tương tự như vậy, ngôn ngữ của Kinh Thánh là ngôn ngữ của con người, không phải là ngôn ngữ “siêu nhân hoàn hảo” mà không ai nói hoặc có thể hiểu nổi. Dầu ngôn ngữ nào cũng có những hạn chế, nhưng Đấng dựng nên loài người, là Đấng tạo ra ngôn ngữ loài người, hoàn toàn có khả năng truyền đạt ý muốn của Ngài cho con người một cách đáng tin cậy mà không gây hiểu lầm cho chúng ta.

Tất nhiên, mọi so sánh đều có giới hạn của nó. Đức Chúa Giê-su Cơ Đốc và Kinh Thánh không y hệt nhau. Kinh Thánh không phải là một hóa thân của Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời không phải là một quyển sách. Đức Chúa Trời trong Đức Chúa Giê-su Cơ Đốc đã trở thành con người. Chúng ta yêu thích Kinh Thánh bởi vì chúng ta tôn thờ Đấng Cứu Rỗi mà các trang của Kinh Thánh loan báo về Ngài.

Kinh Thánh là một sự liên kết độc nhất giữa người và thiên thượng. Bà Ellen G. White đã thấy rõ điều này khi viết: “Kinh Thánh, với những sự thật được Chúa ban cho bằng ngôn ngữ của loài người, trình bày một sự kết hợp giữa thiên thượng và người. Một sự kết hợp như vậy đã tồn tại trong bản chất của Đấng Cơ Đốc, Ngài là Con của Đức Chúa Trời và là Con (của) Người. Do đó, đúng thật rằng Kinh Thánh, cũng như Đấng Cơ Đốc, là: ‘Ngôi Lời đã trở nên xác thịt, ở giữa chúng ta’ (Giăng 1:14).” – Ellen G. White, *The Great Controversy*, trang 8.

Tại sao Kinh Thánh PHẢI là nền móng của đức tin chúng ta? Nếu không vậy, thì chúng ta sẽ ở đâu?

5. HIỂU KINH THÁNH BỞI ĐỨC TIN

Đọc Hê-bơ-rơ 11:3, 6. Tại sao đức tin là điều cần yếu để hiểu được Đức Chúa Trời và Lời Ngài? Vì sao nếu không có đức tin thì không thể nào chúng ta có thể sống đẹp lòng Ngài.

Tất cả mọi sự học hỏi thật xảy ra trong bối cảnh của đức tin. Chính niềm tin ngấm của đứa trẻ đối với cha mẹ đã giúp em học những điều mới, dám bước những bước đầu tiên. Nhờ có một mối quan hệ đáng tin cậy mà đứa trẻ được hướng dẫn để học mọi khía cạnh căn bản của sự sống và tình yêu. Kiến thức và sự hiểu biết, do đó, phát triển từ một mối quan hệ của yêu thương và tin tưởng.

Đồng quan điểm đó, một nhạc sĩ giỏi chơi một bản nhạc hay khi anh ta không chỉ nắm vững các tài năng về kỹ thuật giúp người ta chơi một nhạc cụ, mà khi anh ta thể hiện tình yêu dành cho âm nhạc, nhà soạn nhạc và nhạc cụ. Theo cách tương tự, chúng ta sẽ không hiểu Kinh Thánh một cách chính xác nếu chúng ta tìm học với thái độ hoài nghi hay một lòng đầy nghi ngờ. Chúng ta phải học hỏi Kinh Thánh trong một tinh thần của yêu thương và tin tưởng. Sứ đồ Phao-lô viết, “không có đức tin, thì chẳng hề có thể nào ở cho đẹp ý Ngài” (Hê-bơ-rơ 11:6). Vì vậy, đức tin phải là điều cần yếu cho bất kỳ ai muốn tìm đến Kinh Thánh, và thừa nhận nguồn gốc siêu nhiên của nó, thay vì nhìn Kinh Thánh như là một cuốn sách thường tình của loài người.

Người Cơ Đốc Phục Lâm đã bày tỏ rõ ràng cái nhìn sâu sắc này về nguồn gốc siêu nhiên của Kinh Thánh trong Các Niềm Tin Căn Bản của Giáo hội Cơ Đốc Phục Lâm, trong đó tuyên bố: “Kinh Thánh, Cựu Ước và Tân Ước, là Lời được viết bởi Đức Chúa Trời, ban cho loài người qua sự soi dẫn thiên thượng. Các tác giả được soi dẫn đã nói và viết khi họ được Đức Thánh Linh cảm động. Trong Lời này, Đức Chúa Trời đã cam kết với nhân loại những kiến thức cần thiết để có sự cứu rỗi. Các sách của Kinh Thánh là sự mặc khải tối cao, có thẩm quyền và không thể sai lầm về ý muốn của Ngài. Chúng là tiêu chuẩn của bản tính, thử rèn của kinh nghiệm, là sự tiết lộ tỏ tường về các học thuyết và sự ghi chép đáng tin cậy về các hành động của Đức Chúa Trời trong lịch sử. (Thi thiên 119:105; Châm ngôn 30:5, 6; Ê-sai 8:20; Giăng 17:17; 1 Tê-sa-lô-ni-ca 2:13; 2 Ti-mô-thê 3:16, 17; Hê-bơ-rơ 4:12; 2 Phi-e-rơ 1:20, 21.)

Người ta còn thiếu gì trong sự hiểu biết về Kinh Thánh của họ khi họ không học hỏi Kinh Thánh bằng thái độ đức tin? Tại sao đức tin này không phải là đức tin mù quáng? Đó là, có những lý do cần thiết nào mà chúng ta cần có đức tin này, và tại sao đức tin vẫn là một điều cần yếu khi chúng ta muốn hiểu thấu các chân lý của Kinh Thánh?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

Dầu Kinh Thánh quan trọng đối với đức tin của chúng ta thế nào, chỉ một mình nó sẽ không có giá trị tinh thần thực sự đối với chúng ta nếu tâm lòng và trí tuệ chúng ta không có được ảnh hưởng của Đức Thánh Linh khi chúng ta đọc và nghiên cứu Kinh Thánh.

“Qua Lời của Ngài, Đức Chúa Trời đã cam kết với con người những kiến thức cần thiết cho sự cứu rỗi. Các sách của Kinh Thánh phải được chấp nhận như một sự mặc khải có thẩm quyền, không thể sai lầm về ý muốn của Ngài. Chúng là tiêu chuẩn của cá tính, là sự tiết lộ về các học thuyết và là sự thử rèn về kinh nghiệm. . . Tuy với sự thật là Đức Chúa Trời đã mặc khải ý muốn của Ngài cho loài người qua lời của Ngài, vẫn không có nghĩa là sự hiện diện và hướng dẫn liên tục của Đức Thánh Linh là không cần thiết. Trái lại, Thánh Linh đã được Đấng Cứu Thế của chúng ta hứa ban để mở lời cho các tôi tớ Ngài, để soi sáng và áp dụng sự giáo huấn của lời ấy. Và bởi vì chính Đức Thánh Linh của Đức Chúa Trời đã soi dẫn Kinh Thánh, nên việc dạy về Đức Thánh Linh không bao giờ có thể trái ngược với lời ấy được.” – Ellen G. White, *The Great Controversy*, trang 9.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Tại sao Đức Chúa Trời tiết lộ chính Ngài và ý muốn của Ngài cho chúng ta? Tại sao chúng ta cần những sự mặc khải?
2. Đức Chúa Trời bày tỏ chính Ngài như thế nào? Đức Chúa Trời dùng nhiều phương cách để tỏ bày một điều gì đó về Ngài cho loài người. Ngài có thể tỏ bày một cách tổng quát hơn qua thiên nhiên, nhưng có những điều đặc biệt thì Ngài dùng những giấc mộng (Đa-ni-ên 7:1); qua những khai tượng (Sáng thế ký 15:1); bằng các dấu hiệu (1 Các Vua 18:24, 38); và qua Con Ngài là Đức Chúa Giê-su Christ (Hê-bơ-rơ 1:1, 2). Đã có bao giờ Đức Chúa Trời đã bày tỏ chính Ngài cho cá nhân bạn? Hãy chia sẻ kinh nghiệm của bạn.
3. Một số học giả Kinh Thánh bác bỏ nhiều lời dạy của Kinh Thánh, coi chúng chỉ là những huyền thoại. Những giáo lý như câu chuyện Tạo Thế, A-đam và Ê-va là hai con người đầu tiên và duy nhất, về câu chuyện đi ra khỏi xứ Ê-díp-tô, hay là các câu chuyện về Đa-ni-ên, đó chỉ là vài ví dụ về những giáo lý (Cựu Ước) bị gạt bỏ và bị cho là những câu chuyện thần tiên giả tưởng được dùng làm những bài học để dạy dỗ lẽ thật thuộc linh. Đây là những gì xảy ra khi con người xét đoán Lời Chúa. Điều này cho chúng ta thấy gì về sự nguy hiểm rõ ràng của những thái độ như vậy?
4. Đức Chúa Trời đã tiết lộ ý muốn của Ngài một cách oai quyền trong Kinh Thánh. Vậy mà, Ngài lại muốn sự giúp đỡ của bạn trong việc truyền bá ý muốn của Ngài, và tin mừng của Ngài về sự cứu rỗi duy bởi Đức Chúa Giê-su Cơ Đốc. Khi người ta quan sát bạn, Đức Chúa Trời nào mà họ nhìn thấy qua bạn và qua hành vi của bạn?